

РЕШЕНИЕ

№ 7379

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3968** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.68, ал. 6 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Н. К. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв.М. Гладнишки, със съдебен адрес [населено място] -1303, [улица],ап.10.ет.4 срещу заповед №3286з - 997/13.03.2024г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция"/ГД"НП"/, с която е отказано снемане на полицейска регистрация рег.№20612/13.11.2003г.,по описа на 05 РУ-СДВР, извършена на Н. К. Б..

В жалбата се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон.Твърди се, че не са спазени изискванията на Наредбата за реда за извършването и снемането на полицейска регистрация, Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680 на ЕП и Съвета. Неправилно решаващият орган е приел, че настъпилата на 17.03.2012г.реабилитацията по право, не е основание за заличаване на полицейската регистрация. Нарушени са чл.5, чл.13 и чл.14 от Директива (ЕС) 2016/680 и чл.46 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ тъй като неоснователно продължава обработката на личните данни на Б..

В открито заседание жалбоподателят редовно призован не се явява.Оспорването се поддържа от представителя му по пълномощие адв. М. Гладнишки,който излага доводи в писмени бележки, претендира отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски по списък по чл.80 ГПК.

Ответникът-директор на Главна дирекция "Национална полиция", не заявява становище по оспорването.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на постъпило в ГД“НП“ чрез СДВР заявление, подадено от Н. К. Б. с вх. рег.№ 513000-36726/31.05.2023г. по регистъра на СДВР за снемане на полицейска регистрация.Извършена е проверка при която е установено, че на жалбоподателя са извършвани две полицейски регистрации, както следва :

1. Рег.№ 7016/14.12.2017г. по описа на СДВР ,за деяние по чл.311 от НК ,по ЗМ № 5342/2018г. по описа на отдел „Икономическа полиция“ при СДВР ;Видно от доказателствата по делото ответникът се е произнесъл по искането на жалбоподателя за снемане на полицейската регистрация с отделен административен акт заповед № 3286з-999/13.03.2024г.,като го е счел за основателно и е заповядал да се снее от всички информационни фондове на МВР полицейската регистрация на жалбоподателя № 7016 от 14.12.2017г. по описа на СДВР на Б. вкл. и картата за полицейска регистрация ,снимки ,ДФ 05-92444¹³ /17-72445.

2. Рег. № 20612/13.11.2003г. по опис на 05 РПУ-СДВР ,за деяние по чл.214 от НК по следствено дело № 712/2003г. по описа на ТСО 05 ССлС/ЗМ № 179/2003г. на сектор „Криминална полиция“ към СДВР/,пр.пр.№6546/2003г. по описа на СГП. Образувано е нохд № С-166/2005г. по описа на Софийски градски съд ,който с присъда №8 от 29.06.2007г. е признал жалбоподателят Б. за виновен ,и на основание чл.214,ал.2,т.1,вр.ал.1,вр.чл.213а,ал.2,т.4 от НК и чл.54 от НК го е осъдил на две години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева На основание чл.66,ал.1 от НК съдът отлага изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“за изпитателен срок от четири години,считано от влизането на присъдата в сила. Софийски градски съд признава Н. К. Б. за невиновен и на основание чл.304 от НК го оправдава по обвинението по чл.346,ал.2,т.3,вр. чл.195,ал.1,т.5вр.чл.20,ал.2 от НК. Присъдата е обжалвана пред Софийския апелативен съд, който с решение № 98/11.12.2008г., постановено по внохд № С-83/2008г. изменява присъдата ,като по реда на чл.55,ал.1,т.1и ал.3 от НК намалява наложените наказания на оспорващия Б. в размер на две години лишаване от свобода с изпитателен срок от 4 години на 1 година „лишаване от свобода“ ,като на основание чл.66,ал.1 от НК , въззивният съд отлага изтърпяването на наложеното наказание в изпитателен срок от 3 години и потвърждава присъдата в останалата част. Решението е обжалвано в осъдителната му част пред Върховния касационен съд ,който с окончателно решение № 96 от 16.03.2009г.,постановено по н.д. № 59/2009г.по описа на Върховния касационен съд ,на основание чл. 354,ал.1,т.1 от НПК оставя в сила въззивното решение № 98 от 11.12.2008г.,постановено по внохд № С-83/2008г. на Софийския апелативен съд .Присъдата е влязла в сила на 16.03.2009г.

Установява се, че от директора на Столична дирекция на вътрешните работи до ответника е постъпило мотивирано предложение, рег. № 513р-13114 от 01.02.2024г. да бъде направен отказ за снемане на полицейска регистрация на Н. К. Б. направена в 05 РУ –СДВР ,с № 20612/2003г. ,поради липса на предпоставките по чл.68,ал.6 ЗМВР .

На 13.03.2024г. ответникът издава оспорената заповед №3286з – 997, с която отказва снемането на полицейската регистрация № 20612 от 13.11.2003г. по описа на 05РУ-СДВР,извършена на Н. К. Б. ЕГН [ЕГН], предвид че не са налице

предпоставките по чл.68,ал.6 от ЗМВР.Осъждането с влязла в сила присъда,не е сред лимитивно изброените основания за снемане на полицейска регистрация. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 02.04.2024г.,като му е връчен препис от същата.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл.68, ал.6 от ЗМВР. Съгласно тази разпоредба полицейската регистрация се сменя /респ. се отказва снемане/ въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица. Администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД е министърът на вътрешните работи, съгласно чл.29 ал.1 от ЗМВР. Чл.21, ал.1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НРИСПР/ определя, че полицейската регистрация се сменя или снемането ѝ се отказва с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица. Видно от представената и неоспорена по делото заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи последният, на основание чл.68 ал.6 във вр. чл.29 ал.1 и чл.33 т.9 от ЗМВР е оправомощил директора и заместник директорите на Главна дирекция "Национална полиция" да издават заповеди за снемане или за отказ за снемане на полицейска регистрация. В случая заповедта е подписана от директора на ГД „Национална полиция“ главен комисар А. И..

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона форма и съдържание по чл.59 ал.2 от АПК и при издаването ѝ не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл.19 от НРИСПР, които да обуславят нейната отмяна.

По фактите страните не спорят. Спорът е правен и е свързан с материалната законосъобразност на оспорената заповед на директора на Главна дирекция "Национална полиция".

В чл. 25, ал. 1 ЗМВР е предвидено, че за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил. Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679" и на Закона за защита на личните данни – чл. 25, ал. 2 и 3 ЗМВР.

В чл. 26, ал. 1 ЗМВР са предвидени правомощията на органите на МВР при обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство. Изрично в чл. 26, ал. 2 е предвидено, че

сроковете за съхранение на данните по ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно чл. 27 ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68 , се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В чл. 1 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г. е предвидено, че с тази инструкция се уреждат сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи (МВР) във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

В чл. 3 от същата инструкция са посочени обстоятелствата, при настъпването на които се заличават личните данни на лица, които са събрани и обработвани във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

Предпоставките, при които законът допуска снемане на осъществена полицейска регистрация са посочени в чл. 68, ал. 6, т. 1-5 от ЗМВР – ако регистрацията е извършена в нарушение на закона – т. 1; наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК – т. 2; наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда – т. 3; лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание – т. 4; лицето е починало – т. 5.

Сред тях не е условното осъждане, както е правилно е посочил и ответника в оспорения акт.

В Решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/2022 г. е възприето, че чл. 4, пар. 1, б. В и Д от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейският парламент и на съвета от 27.04.2016 г. трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъплението или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по – конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, вкл. когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. В мотивите си към решението съдът на ЕС сочи, че не за всички лица, осъдени с влязла в сила присъда за престъпление, попадащо в обхвата на определението "престъпление от общ характер", рискът да са замесени в други престъпления е еднакъв, което да обосновава определянето на еднакъв срок за съхранение на засягащите ги данни. Поради това в някои случаи, с оглед на фактори като естеството и тежестта на престъплението или липсата на рецидив, рискът, който представлява съответното лице, не дава непременно основание за запазването до смъртта му на неговите данни в предвидения за целта национален полицейски регистър. В такива случаи вече не съществува необходимата връзка между съхраняваните данни и преследваната цел. Поради това съхранението им не

съответства на принципа за свеждане на данните до минимум предвиден в чл. 4, пар. 1, б. В от Директива 2016/680 и е за период по дълг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват, което е в разрез с чл. 4, пар. 1, б. Д от тази Директива. Прието е също, че реабилитация на такова лице, в резултат на която осъждането му е изтрито от регистъра за съдимост, сама по себе си не води до отпадане на необходимостта от съхранение на данните му в полицейския регистър, тъй като последното има цели, различни от тези на списъка на миналите му осъждания в регистъра за съдимост. Когато обаче, съгласно приложимите разпоредби на националното наказателно право, за да настъпи реабилитация трябва през определен период след изтърпяване на наказанието да не е извършено ново умишлено престъпление от общ характер, тя може да е индиция, че субектът на данните представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред и следователно обстоятелство, което може да доведе до скъсяване на необходимия период за такова съхранение. Посочената европейска нормативна уредба имаща приоритет пред националното законодателство и даденото разрешение с цитираното решение на СЕС, съотнесени към настоящия казус, водят до извод, че обработването на лични данни - в случаите свързани с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред и конкретно по повод извършена в тази връзка полицейска регистрация, е допустимо само ако администраторът периодично проверява дали съхранението е необходимо за целите, за които те са били обработвани, като същият следва във всеки конкретен случаи по искане на заинтересовано лице да осъществява тази проверка като съобрази характера и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено, реабилитирано ли е същото, както и при коя хипотеза – по право, съдебна или абсолютна реабилитация, дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер, както и данните за личността на лицето, респ. за риска, който то представлява. Едва след като извърши тази преценка, органът може да даде отговор на въпроса дали е необходимо обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респ. ограничена.

В чл. 68 от ЗМВР не е проведено разграничение между това за каква цел по чл. 27 от ЗМВР се извършва полицейската регистрация, т. е. обработването на лични данни във всеки случаи обхваща и трите цели. Поради това разрешенията, дадени с посоченото Решение на СЕС, са приложими изцяло в настоящия случай. В оспореният акт не е извършен необходимият - съгласно постановеното по преюдициалното запитване, отправено от състав на Върховен административен съд, Решение от 30.01.2024 г. по дело С-118 на СЕС, анализ, който да е по отношение личността на жалбоподателя, осъщественото от него престъпно деяние, за което е бил осъден, за целите на националната сигурност ли са съхранявани и обработвани данните или за целите на противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, налице ли са други данни за извършени от жалбоподателя престъпления и противообществени прояви, какъв период е изминал от извършване на деянието за което е осъден, съответно и от изтърпяване на наказанието за същото, до датата на подаване на искането за заличаване на полицейската регистрация, реабилитиран ли е по право, а оттук и предвид общия и бланкетния характер на предвидения в закона срок за обработване и съхранение на личните данни във връзка с полицейската регистрация. При липсата на законоустановено правомощие за органа служебно периодично да извършва проверка

дали съхранението е необходимо, то не става ясно дали съхранението на личните данни на оспорвания, свързани с извършената му полицейска регистрация през 2003г., все още е необходимо за целите, за които те са обработвани или то понастоящем се осъществява в нарушение на чл. 4, ал. 1, б. В и Д от Директива 2016/680.

Предвид съображенията на СЕС изложени в решението, в процесния случай следва да се приеме, че административният орган следва да прецени дали е налице необходимост от продължаване съхраняването на личните данни на Н. К. Б. и дали това съхраняване все още е необходимо за целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка със защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В обжалваната заповед №3286з - 997/13.03.2024г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция"МВР липсват каквито и да е съображения в тази връзка.

Както съда, така и административния орган следва да зачете постановеното от СЕС решение. Необходимо е административният орган да направи мотивирана преценка дали липсата на данни Н. К. Б. да е извършил ново престъпление от общ характер, в периода след изтичане на изпитателния срок на наложеното му наказание „лишаване от свобода“, представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред.

По изложените съображения обжалваната заповед като материално незаконосъобразна следва да бъде отменена, а преписката върната на директора на Главна дирекция "Национална полиция"МВР за ново произнасяне по подаденото от Б. заявление с вх.рег. № 513000-36726/31.05.2023г. по регистъра на СДВР, в частта с която се иска снемане на полицейска регистрация № 20612 от 13.11.2003г. по описа на 05 РУ СДВР.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски по списък/л.98/, в доказан общ размер на 1310,00 лева, в т.ч. 10,00 лева - заплатена държавна такса и 1300,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение по приложените договори за правна защита и съдействие № 077644 от 12.04.2024г. и № 077646 от 24.04.2024 г.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. К. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], заповед №3286з - 997/13.03.2024г на директора на Главна дирекция "Национална полиция"МВР, с която е отказано снемане на полицейска регистрация №20612/13.11.2003г.,по описа на 05 РУ-СДВР ,извършена на Н. К. Б.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Главна дирекция "Национална полиция"МВР за ново произнасяне по заявление с вх. рег.№ 513000-36726/31.05.2023г. по регистъра на СДВР, в частта на искане за снемане на полицейска регистрация №20612/13.11.2003г.,по описа на 05 РУ-СДВР ,извършена на Н. К. Б. съобразно указанията дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ –МВР, да заплати на Н. К. Б., ЕГН [ЕГН], разноски по делото, в размер на 1310 (хиляда триста и десет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.